

УДК 821.161.1.09(092):81'42

DOI 10.24919/2411-4758.2017.110605

Олена КУЦИК,

кандидат філологічних наук, доцент кафедри світової літератури та славистики, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка (Україна, Дрогобич) profkom_drogobych@ukr.net
orcid.org/0000-0002-0911-2012

Марія КОЛЕЧКО,

кандидат філологічних наук, доцент кафедри світової літератури та славистики, Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка (Україна, Дрогобич) maria@ukr.net
orcid.org/0000-0002-0222-0336

КОЛІР ЯК ЗАСІБ УВИРАЗНЕННЯ КОНЦЕПТУ ПЕЙЗАЖ (на матеріалі малої прози І. Буніна)

У статті проаналізовано концептуальне увиразнення пейзажу в оповіданнях І. Буніна. Показано, що досліджуваний концепт розкривається у малій прозі письменника як цілісне системне утворення, репрезентоване кольоролексемами не лише з узувальною, а й з асоціативною семантикою. Розглянуто колоративи, які становлять периферійну зону концепту «пейзаж». Доведено, що саме вони збагачують, увиразнюють його в цілому, роблять його випуклим та рельєфним.

Ключові слова: концепт; ядро; периферійна зона; пейзаж; колоратив; кольоролексема.

Літ. 10.

Елена КУЦИК,

кандидат филологических наук, доцент кафедры мировой литературы и славистики, Дрогобычский государственный педагогический университет имени Ивана Франко (Украина, Дрогобыч) profkom_drogobych@ukr.net

Мария КОЛЕЧКО,

кандидат филологических наук, доцент кафедры мировой литературы и славистики, Дрогобычский государственный педагогический университет имени Ивана Франко (Украина, Дрогобыч)

ЦВЕТ КАК СРЕДСТВО ВЫРАЗИТЕЛЬНОСТИ КОНЦЕПТА ПЕЙЗАЖ (на материале малой прозы И. Бунина)

В статье проанализирована концептуальная выразительность пейзажа в рассказах И. Бунина. Показано, что исследуемый концепт раскрывается в

малой прозе писателя как целостное системное образование, представленное цветолексемами не только с узуальной, но и с ассоциативной семантикой. Рассматриваются колоративы, составляющие периферийную зону концепта «пейзаж». Доказано, что именно они обогащают, подчеркивают его в целом, делают его выпуклым и рельефным.

Ключевые слова: концепт; ядро; периферийная зона; пейзаж; колоратив; цветолексема.

Лит. 10.

Постановка проблеми. Вплив природи на людину, глибокі переживання й думки, які вона викликає, сприяли виникненню в літературі пейзажної лірики та прозових пейзажних замальовок. Пейзаж є однією з наймоцініших галузей літератури і мистецтва. Спілкування з природою – це джерело натхнення й зародження творчих задумів.

Особливу любов до кольорів Іван Олексійович Бунін, російський та французький письменник, поет, перекладач, почесний академік Петербурзької Академії наук (1909 р.), лауреат Нобелівської премії з літератури (1933 р.), проніс через усе своє життя. Його пейзажні замальовки подібні до живописних полотен. У прозі І. Буніна майстерно написані картини природи розкривають мінливі настрої та драматичні переживання персонажів. Почуття, викликані зміною настрою, хвилюванням, передаються за допомогою кольорів, колориту, гри світла й тіні. Його пейзажі глибинно пов'язані з сюжетом та ідеєю твору. На особливу увагу заслуговує індивідуально-авторська парадигма образів неба, сонця, лісу, свіжого літнього вечора. Палітра митця надзвичайно багата, насичена чистими барвами й напівтонами, відтінками. І. Бунін у листі до свого небожа М. Пушечнікова писав: «Ніщо не дає такої насолоди, як барви. Я звик дивитися. Художники навчили мене цього мистецтва... Поети не вміють описувати осінь, тому що вони не описують кольори і небо. Французи – Ередіа, Леконт де Ліль – досягли неабиякої довершеності в описах» [9, 255].

Концепт *пейзаж* містить ядро, приядрову зону, ближню і дальню периферії. Ядро збігається з однойменним стрижневим словом *пейзаж*. Широка палітра кольороназв (кольоролексем) становить його периферію.

Концепт ми розуміємо як «дискретне ментальне утворення, що є базовою одиницею мислительного коду людини, який має відносно упорядковану структуру, що є результатом пізнавальної діяльності індивіда та суспільства, і несе комплексно-енциклопедичну інформацію про відображений об'єкт або явище, про інтерпретацію цієї інформації суспільною свідомістю та про відношення суспільної свідомості до цього об'єкта або явища» [8, 24].

Аналіз досліджень. Поетика кольору та світла у прозі І. Буніна, українського живописця П. Нілуса та російського письменника О. Федорова була предметом дослідження Т. Зиміної-Дирди [3]. Колоративи в ліричних ідіостилях І. Буніна та російського поета і прозаїка Срібної доби М. Кузміна проаналізувала С. Шкіль [10]. Проблеми кольоропису в бунінських творах вивчали у своїх дисертаційних дослідженнях Т. Ковальова [4], Е. Новікова [7], Н. Лозюк [5].

Концепт *пейзаж* та комплекс мовних засобів його вираження на матеріалі малої прози І. Буніна не був всебічно й глибоко досліджений у літературознавстві.

Мета статті – показати, що кольороназви, які становлять периферію концепту *пейзаж*, збагачують, увиразнюють його в цілому, роблять його більш значущим у малій прозі І. Буніна.

Виклад основного матеріалу. Чудовими пейзажними замальовками рясніють усі твори І. Буніна. Автор надає своєму мовленню оригінальності й неповторності, збагачуючи лексико-семантичну сполучуваність слів. Справжній художник, який надзвичайно чутливо сприймає красу довколишнього світу в багатстві кольорів, напівтонів, звуків, емоцій, почуттів, запахів, І. Бунін використовує колоративи в переносному метафоричному значенні, створює несподівані колористичні асоціації.

Специфіка художнього мовлення митця розкривається в тому, що розмаїття властивостей навколишнього світу він сприймає комплексно (відтворює одночасно і колір, і форму предметів, і запах, і звук, і тактильні відчуття, і пересування в просторі тощо).

Відомо, що майстерність І. Буніна передавати багатство барв та їхніх відтінків є винятковою в російській літературі. Це яскраво засвідчує мова малої прози митця, яка виблискує всіма кольорами веселки. Проілюструємо прикладами: «Утром на *лиловой* земле в сырых аллеях пестрели тени и ослепительные пятна солнца. Перед закатом становилось ясно, на моих бревенчатых стенах дрожала... *хрустально-золотая* сетка низкого солнца» [2, 274]. «Там густо валили *черно-багровым* руном клубы дыма, высоко вырывались из них *кумачные* полотнища пламени, поблизости от нас они, дрожа, *медно* отсвечивали в куполе» [2, 278].

Художній концепт, який народжується у творі, а продовжує своє життя й поза його межами, завжди підпорядкований необхідності детально відобразити явища природи, краєвиди, їхні елементи. У наведених прикладах вербалізаторами концепту *пейзаж* виступають кольороназви *лиловая*, *хрустально-золотое*, *чёрно-багровый*, *кумачное* та іменники конкретно-предметної семантики *земля*, *солнце*, *дым*, *пламя*.

Цікаво розглянути, як особистість і творча уява письменника розкриваються через його предметно-колірне бачення. Сприйняття кольору залежить від емоційно-психічного стану людини. У процесі творчості, як свідчить фактичний матеріал, автор бачить і відтворює цілісну образну картину, як-от у невеликій пейзажній замальовці: *А черное небо чертят огнистыми полосками падающие звезды. Долго глядишь в его темно-синюю глубину, переполненную созвездиями, пока не поплывет земля под ногами* [2, 289].

Концепт *пейзаж* у наведених прикладах синтезує світ людини і природи. Стан природи впливає на настрій людини: «На ранней заре, когда еще кричат петухи и по-черному дымятся избы, распахнешь, бывало, окно в прохладный сад, наполненный *лиловатым* туманом, сквозь который ярко блестит кое-где утреннее солнце, и не утерпишь – велишь поскорее заседлывать лошадь, а сам побежишь умываться на пруд. Мелкая листва почти вся облетела с прибрежных лозин, и сучья сквозят на *бирюзовом* небе» [1, 160 – 161].

Цілісна картина нічної природи створюється кольоролексемами *черный, чернота, тени*. Темні барви у протиставленні з прикметниками *зеркальный, белый*, підсилені лексемами *тени, пятнистый*, передають відповідний емоційний настрій, надають опису загадковості, таємничості, казковості.

Майстерно використана письменником колоративна лексика, безпечно, впливає на почуття людини, на тональність твору, на формування естетичного смаку читача.

Лексико-семантична категорія кольору в сучасній мові, як зазначає Л. Мацько, має два шари слів: слова першого порядку, наприклад: *білий, червоний, зелений, жовтий, сизий, синій, сірий, чорний*, які становлять основу, або ядро, всієї категорії; слова другого порядку, такі як: *білявий, білястий, червонястий, кремовий, крейдяний, ляний, пурпуровий, калиновий, кармазиновий, цеглястий, салатовий, землястий*, які семантично об'єднуються навколо перших [6, 343].

Колір у тексті-творі передається за допомогою таких мовних прийомів, як порівняння, метафори, епітети, що допомагають багатогранніше репрезентувати предмети, явища, динаміку змін у природі.

У мові художнього твору кольоролексеми здатні розвивати й переносні образні значення, на основі яких формуються тропи. За окремими з них закріплюється символічна семантика: «Луна плывет, и близ нее, вместе с ней, льется *золотая* слеза звезды: луна плавно уходит в высоту, которой нет дна, и уносит с собой все выше и выше звезды» [2, 304].

Розглянемо роль окремих кольоролексем у формуванні периферійної зони художнього концепту *пейзаж*. Авторське мовлення І. Буніна дає мож-

ливість визначити семантичну валентність лексеми на позначення *зеленого* кольору в його оповіданнях. Аналіз показує, що на реальну парадигму, яка відображає кольорові ознаки зовнішнього світу (*зеленые* мотыльки, *зеленые* ели, *зеленые* выгоны), нашаровується переносна, образна (*зеленые* бездны, *зеленый* блеск): «Был морозный, ...синевший к ночи вечер на каком-то перевале, тонушем со всеми своими *зелеными* елями» [2, 367]. «...Упирая веслом в студенистое дно, ...потянул по спутанной гуще подводных трав на *зеленые* щетки куги и цветущие кувшинки...» [2, 287].

У художньому мовленні І. Буніна барволексема *зелений* репрезентує ознаку або відтінок відповідного кольорового спектру: «На западе небо всю ночь *зеленоватое*, прозрачное, и там, на горизонте, вот как сейчас, все что-то тлеет и тлеет...» [2, 284]. «И стоял и не гас за чернотой низкого леса *зеленоватый* полусвет...» [2, 289]. *Зеленоватая* вода лежала, как в колодце [2, 476]. «Вечерело, вечернее бледное море лежало спокойно и плоско, *зеленоватым* сплавом и *опаловым* глянцем» [2, 369].

Зелений колір утворюється поєднанням синього і жовтого, що подекуди надає невизначеного характеру барволексемі, ускладнюючи, збагачуючи її семантику. Письменник широко використовує цю її особливість, утворюючи численні композити на позначення відтінків кольору: «В темноте под елями рассыпаны неподвижные *зелено-желтые* огоньки светляков» [2, 359]. «Еле видны клубы смугло-дымчатых облаков и *зеленомато-голубых* поэтических деревьев» [2, 376].

І. Бунін використовує кольоролексеми і як засіб естетичного впливу: «В шумной гробовой черноте лесов то и дело разверзались волшебные *зеленые* бездны...» [2, 259]. «...Все озарялось, заливалось *фосфорическим* светом» [2, 386]. «В сумраке, уже видно было, как с шипением сыпались с проводов *зеленые* звезды...» [2, 460].

Казковість, таємничість, свіжість і життєдайність зеленого кольору, а також наявність різноманітних відтінків роблять його, за нашими спостереженнями, улюбленим і найчастіше вживаним у мовленні письменника.

Парадигма синього, блакитного та бузкового кольорів у художньому мовленні І. Буніна також репрезентована достатньою кількістю компонентів. Це фарби моря і безкінечних небес, прохолоди землі й невимовно гарних зимових картин.

Вербалізаторами концепту *пейзаж* у бунінських рядках виступають кольороназви *синий*, *синеватый*, *индиго*, *небесный*, *голубой*, *бирюзовый*, *чёрно-синий* та пейзажна лексика: *море*, *пятна*, *небо*, *облака*, *иней*: «В *синем* море неба островами стоят кое-где белые прекрасные облака» [2, 472]. «В золотом куполе... *синеватыми* пятнами отражались галки» [2, 463]. «— Какой дивный цвет! Вот уже правда *небесный*, на земле таких

нет» [2, 304]. «Ночная *синяя* чернота неба в тихо плывущих облаках, везде белых, а возле высокой луны *голубых*» [2, 304]. «И уютно чувствовал себя гость в этом гнезде под *бирюзовым* осенним небом» [2, 163]. «В сказочный морозный вечер с *сиреневым* инеем в садах лихач Касаткин мчал Глебова по Тверской в Лоскутную гостиницу» [2, 359]. «...Часть моря, видная между кипарисов, имела *цвет фиалки*» [2, 258].

Крім стрижневої лексеми на позначення синьої барви відповідних об'єктів, у художньому мовленні І. Буніна відзначаємо й інші кольороназви цього семантичного ряду. Усі вони зберігають й увиразнюють у контексті твору загальну позитивну конотацію (радість, захоплення, ніжність, доброта, лагідність), надають емоційності мовленню: райское *индиго* неба тощо.

Іноді в автора синій колір набуває негативного забарвлення: «Холодно и ярко сияло на севере над *тяжелыми свинцовыми* тучами *жидкое голубое* небо» [1, 164].

Семантику синьої барви у прозових творах митця головно репрезентують прикметники, зрідка фіксуємо такі іменники, як *синева*, *лазурь* тощо: «...Эта бессарабская осень нечто божественное... по красоте ровной *синевы* моря и сухой *желтизны* кукурузных полей» [2, 357]. «Но в окнах были видны разнообразные дождевые облака и неприятная металлическая *лазурь* среди *лиловатых* туч над качающимися вершинами деревьев» [2, 300].

З метою створення зорового динамічного образу І. Бунін вживає *дієслівні* форми з колористичною семантикою: «А поля уже резко *чернеют* пашнями и ярко *зеленеют* закустившимися озимями» [1, 165]. «Над Москвой было еще светло, *зеленело* к западу чистое и прозрачное небо» [1, 359]. «К этому часу уже темно *синела* зимняя ночь за окнами...» [2, 260]. «...Рукой подать от поезда, извивавшегося по обрывам над узкой бездной, где холодно *синела* зимняя, еще утренняя тень» [2, 367]. «Мглистое небо над Парижем мутно *краснело*» [2, 347]. «А под стеной леса стоят, багрово *серая*, три больших волка...» [2, 309]. «...Еще гуще и мрачней *чернела* туча...» [2, 269].

Понятійна група синього кольору є чисельною і репрезентована в художньому мовленні І. Буніна такими компонентами: *синий*, *голубой*, *индиго*, *аквамариновый*, *небесный*, *лиловый*, *сиреневый*, *бирюзовый*, *лазуревый*, *цвета фиалки*, *цвета глицинии*.

Значно меншим є семантичний обсяг *сірої* барви в поетичному мовленні письменника. Фактичний матеріал дає можливість виокремити понятійне поле *сірого* кольору як проміжного між чорним і білим. У бунінському пейзажі це *серый*, *сизый*, *седой*: «В разных местах предвечернего

сада вскрикивали на лету иволги, против нас высоко висел, прижавшись к стволу сосны, одиноко росшей в аллее среди берёз, красновато-серый дятел» [2, 382]. «... Что с собой делать в этой пустыне великой реки и осеннего серого неба» [2, 310]. «Дымчато-сизый запад за Антибским мысом был мутен» [2, 369]. «И усадьба и видные из нее поля стали сизо-белы и просторны» [2, 333]. «Темнел московский серый зимний день» [2, 460].

Ще одна улюблена барва письменника, як свідчить зібраний матеріал, репрезентована стрижневою кольороназвою *желтый (золотистый)*: «Иногда к вечеру между хмурыми низкими тучами пробивался на западе трепещущий золотистый свет низкого солнца...» [1, 164]. «Низкое солнце желто светило на пустые поля» [2, 255].

Мова прозових творів І. Буніна демонструє доволі об'ємний семантичний ряд позначень білої барви: «Но во дворе остановился: теплый сумрак, сладкая тишина, млечная белизна неба от несметных мелких звезд» [2, 325]. «Пошли белесо-свинцовые тучи» [2, 333]. «За одним окном низко лежала вдали огромная картина заречной снежно-сизой Москвы» [2, 462]. «Крутые крыши... возле моста, под ним быстрый шум молочно-зеленой речки» [2, 365]. «Молодой месяц играл... в гругах все более скоплавшихся облаков, дымчато-белых...» [2, 386]. «И усадьба и видные из нее поля стали сизо-белы и просторны» [2, 333]. «... Сизо-белое покатоое поле за речкой казалось очень близким» [2, 334].

З колоративом білий у художньому мовленні І. Буніна асоціюється душевний спокій, затишок, тепло: «... Открыл глаза – нет, уже светло, и отовсюду глядит в залепленные снегом окна белая, белая белизна, нанесенная до самых подоконников, а на потолке лежит ее белый отсвет» [2, 335].

За допомогою витончених епітетів автор часто досягає ефекту естетизації. Виникає відчуття присутності у тому чи тому місці: «Иногда к вечеру между хмурыми низкими тучами пробивался на западе трепещущий золотистый свет низкого солнца; воздух делался чист и ясен, а солнечный свет ослепительно сверкал между листвою» [1, 164]. «Я шел – большой месяц тоже шел, катясь и сквозя в черноте ветвей зеркальным кругом; широкие улицы лежали в тени – только в домах направо, до которых тень не достигала, освещены были белые стены и траурным глянцем переливались черные стекла; а я шел в тени, ступая по пятнистому тротуару, – он сквозисто устлан был черными шелковыми кружевами» [2, 278].

Перед нами малюнок зображальний, живописний, опертий головно на візуальні образи природи.

Достатньо поширеними у поетичному мовленні І. Буніна є кольоролексеми, семантика яких визначається, конкретизується певними об'єктами. Це робить художню деталь виразною, загострюючи настроєві образи:

«Ночи были теплы и непроглядны, в черной тьме плыли, мерцали, светили *топазовым светом* огненные мухи» [2, 259]. «...Перед глазами то и дело, точно знамение конца мира, ослепляющим *рубиновым* огнем извилисто жгла сверху вниз по великой стене туч резкая, ветвистая молния...» [2, 266]. «...Небо и земля угрюмо темнели, за шоссе, за низкой *чернильной* грядой леса, еще гуще и мрачней чернела туча...» [2, 267].

Різноманіття деталей та їхніх колористичних ознак дає можливість письменникові показати неповторну красу навколишнього світу, внутрішнє багатство, інтенсивність духовного життя і глибину переживань персонажів.

Палітра кольоропозначень у прозі І. Буніна надзвичайно багата, яскраво індивідуальна. Митець шукає нові засоби емоційного впливу. Так, у бунінських оповіданнях з'являються кольороназви за подібністю до певних об'єктів з усталеним забарвленням (*топазовий* свет, *рубиновий* огонь).

Висновки та перспективи подальшого дослідження. Концептуальне осмислення пейзажу у прозі І. Буніна пов'язане з усвідомленням того, що природа може існувати лише у контексті життєвого світу людини. Кольороназви, які становлять периферію концепту *пейзаж*, збагачують, увиразнюють його в цілому, роблять його опуклим та рельєфним.

У перспективі доцільно буде проаналізувати концепт *пейзаж* у поетичних творах І. Буніна. Представлена методика може стати основою для дослідження категорії колоративу в різних авторських стилях.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бунин И.А. Собрание сочинений. В 6-ти т. Т. 2. / Статья-послесловие О. Михайлова; коммент. В. Титовой / Бунин Иван Александрович. – М. : Худож. лит., 1987. – 511 с.
2. Бунин И.А. Собрание сочинений. В 6-ти т. Т. 5. / Редкол. : Бондарев Ю., Михайлов О., Рынкевич В. / Бунин Иван Александрович. – М. : Худож. лит., 1988. – 639 с.
3. Зими́на-Дырда Т.Ю. Поэтика цвета и света в прозе И.А. Бунина, П.А. Нилуса и А.М. Фёдорова : дис. ... кандидата филологических наук : 10.01.01 / Зими́на-Дырда Татьяна Юрьевна. – Москва, 2011. – 227 с.
4. Ковалёва Т.Н. Художественное время-пространство романа И.А. Бунина «Жизнь Арсеньева» : дис. ... кандидата филологических наук : 10.01.01 / Ковалева Татьяна Николаевна. – Ставрополь, 2004. – 182 с.
5. Лозюк Н.Ю. Композиционный ритм в новеллах И.А. Бунина «Тёмные аллеи» : дис. ... кандидата филологических наук : 10.01.01 / Лозюк Наталия Юрьевна. – Новосибирск, 2009. – 217 с.
6. Мацько Л.І. Стилістика української мови : підручник для студентів філол. спеціальностей вищ. навч. закл. / Мацько Любов Іванівна та ін. – К. : Вища школа, 2003. – 462 с.

7. Новикова Е.А. Мировосприятие и философия автора и героев в художественном мире И.А. Бунина : дис. ... кандидата филологических наук : 10.01.01 / Новикова Елена Александровна. – Елец, 2002. – 208 с.

8. Попова З.Д. Полевая модель концепта. Введение в когнитивную лингвистику / Попова З.Д., Стернин И.А. – Кемерово : Кузбассвузиздат, 2005. – С.12 – 45.

9. Хайнади З. Чувственное искушение слов. Бунин. «Жизнь Арсеньева. Юность» / Хайнади Золтан // Вопросы литературы. – 2009. – №1. – С.253 – 270.

10. Шкиль С.В. Колоратив как стилистическая категория в лирических идиостилиях И.А. Бунина и М.А. Кузмина : дис. ... кандидата филологических наук : 10.01.01 / Шкиль Светлана Вацлавовна. – Петрозаводск, 2005. – 291 с.

REFERENCES

1. Bunin, I.A. (1987). *Sobranye sochynenyy* [Collected Works]. Moscow: Khudozh. lit. [in Russian]

2. Bunin, I.A. (1988). *Sobranye sochynenyy* [Collected Works]. Moscow: Khudozh. lit. [in Russian]

3. Zimina-Dyrda, T.Yu. (2011) *Poetika tsveta i sveta v proze I.A. Bunina, P.A. Nilusa i A.M. Fodorova* [Poetics of color and light in prose Bunin, P.A. Nilus and A.M. Fedorova]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Moscow, 2011. [in Russian]

4. Kovalova, T.N. (2004) *Khudozhestvennoye vremya-prostranstvo romana I.A. Bunina «Zhizn' Arsen'yeva»* [Artistic time-space novel IA. Bunin «Life of Arseniev»]. *Extended abstract of candidate's thesis*. Stavropol. [in Russian]

5. Lozyuk, N.Yu. (2009) *Kompozitsionnyy ritm v novellakh I.A. Bunina «Tomnyye allei»* [Compositional rhythm in novels IA. Bunin “Dark alleys”] *Extended abstract of candidate's (чи Doctor's) thesis*. Novosibirsk. [in Russian]

6. Matsko, L.Í. (2003) *Stilistika ukraïn'kof movi* [Stylistics of the Ukrainian language]. Kyiv: Vishcha shkola. [in Russian]

7. Novikova, Y.A. (2002) *Mirovospriyatiye i filosofiya avtora i geroyev v khudozhestvennom mire I.A. Bunina* [Worldview and philosophy of the author and heroes in the artistic world I.A. Bunina:]. *Candidate's thesis*. Yelets. [in Russian]

8. Popova, Z.D. (2005) *Polevaya model' kontseptu. Vvedeniye v kognitivnyuyu lingvistiku* [Field concept model. Introduction to cognitive linguistics]. Kemerovo : Kuzbassvuzizdat. [in Russian]

9. Khaynadi, Z. (2009) *Chuvstvennoye iskusheniye slov. Bunin. «Zhizn' Arsen'yeva. Yunost'»* [Sensual temptation of words. Bunin. “Life of Arseniev. Youth]. *Voprosy literatury – Literature questions, 1*, 253-270. [in Russian]

10. Shkil, S.V. (2005) *Kolorativ kak stilisticheskaya kategoriya v liricheskikh idio- stilyakh I.A. Bunina i M.A. Kuzmina* [Colorative as a stylistic category in lyrical idio- styles Bunin and M.A. Kuzmin]. *Candidate's thesis*. Petrozavodsk. [in Russian]

Стаття надійшла до редколегії 21.09. 2017 р.